

Ren igen

Dawn Nelson

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Emily stod i vandet sammen med far og smilede. Hun havde glædet sig til denne dag i ugevis. Hendes hjerte bankede, for hun havde aldrig før været under vandet. Men hun var så spændt på at blive døbt, ligesom Jesus Kristus blev det.

Hun lukkede øjnene og lyttede til, at hendes far sagde dåbsbønnen. Så holdt hun sig for næsen, lukkede øjnene og bøjede knæene, da far dyppede hende ned i vandet.

Far trak hende hurtigt op igen, og vandet dryppede af hende. Emily måtte tørre det væk fra øjnene, men hun smilede. Hun havde det anderledes nu. En ny, lykkelig følelse fyldte hende. Hun ville gerne føle den følelse altid.

Far gav hende et stort kram. *Jeg ved, hvordan jeg kan bevare denne rare følelse*, tænkte Emily. *Alt jeg skal gøre er at vælge det rette og være som Jesus Kristus.* Hun følte sig overbevist om, at hun kunne gøre det.

Da de kom hjem, løb Emily fra bilen til hoveddøren. Det gjorde hendes fireårige bror, Jonah, også. Netop som Emily nåede døren og begyndte at åbne den, greb Jonah fat i hendes nederdel og trak i den – hårdt.

»Lad være!« råbte Emily. Hun trak sin nederdel ud af hans hænder. Så blokerede hun vejen for ham, så han ikke kunne komme ind først. Hun var så gal.

Jeg kunne ikke engang vælge det rette en eneste dag, tænkte Emily.

Pludselig stoppede hun op. Hun blev ramt af en frygtelig følelse. Hun trådte til side og lod Jonah løbe ind.

»Undskyld!« råbte hun efter ham. Hun havde lige truffet et forkert valg. Frelseren ville ikke have råbt ad Jonah. Hvordan kunne hun allerede have lavet kludder i det? Hendes nye lykkelige følelse var væk.

Jeg har ødelagt det, tænkte hun. *Jeg kunne ikke engang vælge det rette en eneste dag.*

Dagen efter var det søndag. Mens Emily gjorde sig klar til at gå i kirke, tænkte hun på, hvordan hun havde råbt ad Jonah. Hun havde det stadig dårligt med det.

Under nadvermødet bad biskoppen Emily om at komme op foran. Hun skulle blive bekræftet. Det betød, at hun ville få Helligåndsgaven. Hun satte sig

ned på en stol. Far lagde forsigtigt sine hænder på hendes hoved.

Emily lukkede øjnene, da hendes far gik i gang. Hun hørte ham sige ordene: »Modtag Helligånden.« Emily blev ved med at lytte.

»Emily, husk altid, at på grund af Jesus Kristus, kan man omvende sig, når man har truffet et forkert valg,« sagde far. »Hver gang du tager imod nadveren, kan du tænke på den pagt, du indgik, da du blev døbt. Du kan atter en gang love at følge ham.«

Da far afsluttede velsignelsen, følte Emily sig glad og fredfyldt. Hun vidste, at Helligånden fortalte hende, at alting nok skulle gå i orden. Det var okay, at hun ikke var fuldkommen. På grund af Jesus Kristus og hans forsoning, kunne hun omvende sig og blive tilgivet. Hun var ked af, at hun havde råbt ad Jonah, og vor himmelske Fader vidste, at hun ville blive ved med at prøve.

Emily smilede stort, da hun gik tilbage til sin plads sammen med far. Nadveren var det næste, og det glædede Emily sig til. ●

»Når vi indtræder på pagtsstien gennem dåb, kan jeg forestille mig, at vor himmelske Fader siger ... til os hver især: »Du er mit kære barn, som jeg fryder mig ved. Bliv ved.«

Ældste Dale G. Renlund, »Få adgang til Guds kraft gennem pagter«, *Liahona*, maj 2023, s. 36.